

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΤΣΑΟΥΣΗ
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΥ ΓΩΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΝΤΕΙΩ
ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ
ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΕΦΗΒΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ**

(Σελίδες 237 – 258)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΕΦΗΒΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ι. Είσαγωγικά παρατηρήσεις.

Ἡ παροῦσα μελέτη ἀποτελεῖ προκαταρκτικὴν διερεύνησιν τῆς ἐπιδράσεως τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ παρ' ἡμῖν ἡ ἐσωτερικὴ μετανάστευσις ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀρρένων ἀνηλίκων ἡλικίας 13-17 ἐτῶν. Ἐπιχειρεῖται πρὸς τοῦτο ἡ βάσει τῶν ὑφισταμένων δεδομένων καὶ ἐνδείξεων μακροκοινωνιολογικῆς θεώρησις τοῦ προβλήματος, διὰ τῆς συσχέτισεως τῆς συνθέσεως καὶ συμπεριφορᾶς μιᾶς κατηγορίας προσώπων πρὸς μίαν εὐρύτεραν κοινωνικὴν διαδικασίαν ¹.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία διέρχεται κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν μίαν περίοδον ταχέος ἐξαστισμοῦ ². Ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς, ἀντιστοιχῶν κατὰ τὸ 1951 εἰς τὸ 38% τοῦ συνολικοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἀνῆλθεν κατὰ τὸ 1971 εἰς 53%. Κεντρικὴν θέσιν εἰς τὴν διαδικασίαν αὐτὴν κατέχει τὸ γεωγραφικὸν διαμέρισμα τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης, ὡς τοῦτο ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Υ.Ε. ³. Ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ ἐν τέλει τῆς παρούσης μελέτης παρατιθεμένου Πίνακος 1 καθίσταται ἐμφανές, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν ⁴ ἀντιπροσωπεύει ὅλοῦν ὑψηλότερον ποσοστὸν τὸσον τοῦ συνολικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Ἐνῶ ὅμως ἡ

1. Τὰ εἰς τὴν παρούσαν μελέτην ἀναφερόμενα δεδομένα περὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης ἐλήφθησαν ἐκ τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἐκ σχετικῆς ἐρεῖνης διεξαχθείσης ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα παρουσιάζονται εἰς ὑπὸ ἔκδοσιν μελέτην τῶν Δ. Γ. Τσαοῦση καὶ Ε. C r u e e g e r - K o r r ἔ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης».

2. Πρβλ. Β. K a y s e r, Géographie humaine de la Grèce, Centre des Sciences Sociales d' Athènes, P.U.F., Paris, 1964, σελ. 106-113, Δ. Γ. Τσαοῦση, Μορφολογία τῆς Νεοελληνικῆς Κοινωνίας, Ἀθῆναι, 1971, σελ. 103-112.

3. Τὸ γεωγραφικὸν διαμέρισμα τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης ἔχει τὴν μορφὴν τριγώνου μὲ κορυφὰς τὴν Ἐκάλην, τὴν Βουλιαγμένην καὶ τὸν Σικαμαμαγῆαν, περιλαμβάνει δὲ (κατὰ τὴν ἀπογραφὴν 1961) 57 Δήμους καὶ Κοινότητες.

4. Οἱ ὄροι «Περιφέρεια Πρωτευούσης» καὶ «Πολεοδομικὸν Συγκρότημα Ἀθηνῶν» εἶναι ταυτόσημοι.

άλματώδης αύξησης του άστικού πληθυσμού τοποθετείται εις την δεκαετίαν 1961-1971, ή αντίστοιχος πληθυσμιακή αύξησης της Περιφερείας Πρωτευούσης έμφανίζεται κατά την δεκαετίαν 1951-1961. Έκ των άνωτέρω συνάγεται, πρώτον, ότι ή χαρακτηριστική μορφή της έσωτερικής μεταναστεύσεως εις την μεταπολεμικήν Ελλάδα είναι ή της συρροής προς τά άστικά κέντρα, δεύτερον, ότι σημαντικόν μέρος της κινήσεως αύτης στρέφεται προς την Περιφέρειαν Πρωτευούσης και, τρίτον, ότι ή ταχεία πληθυσμιακή αύξησης του πολεοδομικού συγκροτήματος Άθηνών κατά την δεκαετίαν 1951-1961 είναι κατά κύριον λόγον άπότοκος της έσωτερικής μεταναστεύσεως προς την περιοχήν αύτην. Αί άνωτέρω διαπιστώσεις καταδεικνύουν ότι ή Περιφέρεια Πρωτευούσης άποτελεί την κατ' έξοχην κατάλληλον περιοχήν προς μελέτην της έπιρροής της έσωτερικής μεταναστεύσεως επί της έγκληματικότητας των άνηλίκων. Έξ άλλου, ή τριετία 1960-1962, εις την όποιαν αναφέρεται ή παρούσα μελέτη, έκτός του ότι έμπίπτει έντός της περιόδου της ταχείας πληθυσμιακής αύξήσεως των Άθηνών, εύρίσκεται πλησιέστερον προς την στιγμήν καθ' ήν αί έπελθοῦσαι ποσοτικά μεταβολαι εις την δομήν του πληθυσμού της Πρωτευούσης διαγνώττονται με την μεγαλύτεραν δυνατήν ακρίβειαν, χάρις εις την κατά τὸ 1961 γενομένην γενικήν άπογραφήν.

Εις την παρούσαν μελέτην ή έννοια του άνηλίκου έγκληματίου λαμβάνεται ως αύτη προσδιορίζεται υπό του Ποινικού Κώδικος ⁵. Πρόκειται, επομένως, περι προσώπων ήλικίας 7-17 έτών, τά όποια έτέλεσαν ποινικώς κολλάσιμον άδικον πράξιν. Περιορίζεται όμως ένταῦθα ή έφαρμογή της έννοίας αύτης εις εκείνους μόνον τούς άνηλικούς οί όποιοι παρεπέμφθησαν ένώπιον των Δικαστηρίων Άνηλίκων και εκείνους οί όποιοι υπεβλήθησαν εις άναμορφωτικά μέτρα κατόπιν δικαστικής άποφάσεως. Ο περιορισμός ούτος έπιδρά και επί της έννοίας της έγκληματικότητας, ή όποια περιλαμβάνει έν προκειμένω εκείνο μόνον τὸ τμήμα της δήλης έγκληματικότητας των άνηλίκων, τὸ όποιον ήχθη ένώπιον των Δικαστηρίων Άνηλίκων ⁶. Αί έγκληματολογικαι στατιστικαι λαμβάνουν συνήθως ως βάσιν τὸν χρόνον εκδόσεως της δικαστικής άποφάσεως. Τά δεδομένα της παρούσης μελέτης αναφέρονται εις τὸν χρόνον τελέσεως της άδικου πράξεως. Οί δύο αύτοί χρόνοι δέν συμπίπτουν άπολύτως. Εις την περίπτωση των άνηλίκων παρατηρήθη ότι τὸ ήμισυ μόνον των τελουμένων πράξεων κρίνεται υπό των Δικαστηρίων Άνηλίκων έντός του έτους κατά τὸ όποιον διεπράχθησαν. Η άναγωγή, επομένως,

5. Π.Κ. 121.

6. Δέν περιλαμβάνεται τὸ τμήμα εκείνο της δήλης έγκληματικότητας τὸ χαρακτηριζόμενον ως «περιστατικά γνωστά τῇ άστυνομία». Δέν ταυτίζεται, έξ άλλου, ή έν τη παρούση μελέτη έννοια της έγκληματικότητας προς την άντικοινωνικήν συμπεριφοράν ή τὸ παραστράτημα του άνηλίκου.

εις τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῶν ἀδικημάτων ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη, προκειμένου νὰ καταστήθῃ δυνατὸς ὁ συνδυασμὸς τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων πρὸς τὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἴσχυον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδηλώσεώς της.

Διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἐρευνητέου ὕλικου ἐλήφθη ὡς βᾶσις τὸ δικαστὴριον καὶ ὁ τόπος κατοικίας τοῦ ἀνηλίκου ἐγκληματίου. Εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης ἐδρεύουν δύο Δικαστήρια Ἀνηλίκων: τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Περιλαμβάνονται ἐπομένως εἰς τὴν παροῦσαν ἐρευναν ἐκεῖνοι μόνον οἱ ἀνήλικοι, οἱ ὁποῖοι παρεπέμφθησαν ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω Δικαστηρίων καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκατοίκουν ἢ διέμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης. Ὁ γενόμενος περιορισμὸς ἐπιδρᾷ διττῶς ἐπὶ τῆς προκυπτούσης εἰκόνας τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ὁ ἐνταῦθα παρουσιαζόμενος ἀριθμὸς ἀνηλίκων δὲν συμπίπτει πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐντὸς τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης κατοικούντων ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, δεδομένου ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐκρίθησαν ὑπὸ ἐτέρων Δικαστηρίων Ἀνηλίκων. Δὲν συμπίπτει ἐπίσης πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κριθέντων, δεδομένου ὅτι τὰ Δικαστήρια αὐτὰ ἔκριναν καὶ ἀριθμὸν ἀνηλίκων κατοικούντων μὲν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν, ἐκτὸς ὅμως τῶν ὁρίων τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν. Αἱ δύο αὐταὶ ἀποκλίσεις δὲν ἔχουν ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν παροῦσαν μελέτην. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως εἶναι τὸ περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζεῖ καὶ ἀναπτύσσεται ὁ ἀνήλικος. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ αὐτῆς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν τόπον κατοικίας του δύναται νὰ παράσχη σημαντικὰς ἐνδείξεις.

Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματῆαι διακρίνονται κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδικα⁷ εἰς παῖδας καὶ ἐφήβους. «Παῖδες» εἶναι οἱ ἀνήλικοι 7-12 ἐτῶν, «ἐφήβοι» δὲ οἱ ἡλικίας 13-17 ἐτῶν. Ἡ παροῦσα μελέτη περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἄρρενας ἐφήβους, διότι οὗτοι ἀποτελοῦν τὴν πολυπληθεστέραν ὁμάδα ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν. Κατὰ τὴν πενταετίαν 1960-1964 τὰ Δικαστήρια Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπέβαλον εἰς ἀναμορφωτικὰ μέτρα, διὰ πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962, 186 ἄρρενας καὶ 15 θήλειαι παῖδας, 1671 δὲ ἄρρενας καὶ 87 θήλειαι ἐφήβους. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς παρέχοντες ἀσφαλῆ στοιχεῖα περὶ τῆς πραγματικῆς συμμετοχῆς ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀνηλίκων. Τοῦτο δὲ διὰ πλείονας λόγους. Πρῶτον, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων ἀγομένων ἀδικημάτων ἀντιπροσωπεύει μέρος μόνον τῆς δῆλης, ἔτι δὲ μικρότερον τμήμα τῆς ἀδήλου ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων⁸. Δεύτερον, διότι ὁ ἐξαιρετικῶς χαμηλὸς ἀριθμὸς τῶν θηλέων παίδων

7. Π.Κ. 121.

8. «Παρ' ὅλον ὅτι, ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῆς ἀδήλου ἐγκληματικότητος, εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐκτίμησις τοῦ πραγματικοῦ μεγέθους της, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι εἶναι τε-

και ἐφήβων⁹ και ὁ δυσανάλογος πρὸς τοὺς ἄρρενας ἐφήβους μικρὸς ἀριθμὸς τῶν ἄρρένων παίδων, δυσκόλως δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὅτι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Οἱ ἀνωτέρω ἀναφερθέντες ἀριθμοὶ θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν μᾶλλον ὡς παρέχοντες ἐνδείξεις περὶ τῆς διαφόρου ἀντιμετωπίσεως ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἀνηλίκων ὑπὸ τοῦ κοινοῦ και τῶν καταδικωτικῶν ἀρχῶν¹⁰. Ἀλλὰ και ἐξ αὐτοῦ ἔτι τοῦ λόγου ἡ μελέτη τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἄρρένων ἐφήβων παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον.

II. Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἄρρένων ἐφήβων.

Κατὰ τὴν πενταετίαν 1960-1964 ἐγένοντο 2.329 προσαγωγὰι ἄρρένων

τραπασία περίπου τῶν ἐγκλημάτων τῶν γνωστῶν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Δεδομένου ὅτι τὰ ἐγκλήματα τὰ ὅποια διώκονται ἀποτελεσματικῶς ἀντιπροσωπεύουν τὸ τρίτον περίπου τῶν τελευταίων, εἶναι πιθανὸν ὅτι ἐν μόνον ἐγκλημα ἐπὶ δώδεκα καταλήγει τελικῶς εἰς τὴν δικαστικὴν ἐπιβολὴν ποι νῆς ἢ μέτρου.» H. J o n e s, *Crime in a Changing Society*, Penguin Books, 1965, σελ. 18. «Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ ἀνηλίκων πράγματι τελουμένων ἀδικημάτων εἶναι ἀπείρους μεγαλύτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγειρομένων κατηγοριῶν, ἀποτελεῖ δὲ σφάλμα νὰ θεωρηθῆται ἡ σχέση μεταξύ τῶν δύο τούτων μεγεθῶν ὡς σταθερά.» C. I. H a l l, *Children's Courts*, Allen and Unwin, London, 1926, σελ. 43, ὡς ἀναφέρεται εἰς H. M a n n h e i m, *Social Aspects of Crime in England between the Wars*, Allen and Unwin, London, 1940, σελ. 80. «Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπολογίσωμεν τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηλίκων τελουμένων ἀδικημάτων, τὰ ὅποια παραμένουν ἄγνωστα ὄχι μόνον εἰς τὰ δικαστήρια ἀλλὰ και εἰς τὴν ἀστυνομίαν.» H. M a n n h e i m ἔνθ. ἄνωτ., σελ. 81.

9. Ἡ ἐγκληματικότης τῶν θηλέων ἐμφανίζεται διεθνῶς ὡς μικροτέρα τῆς τῶν ἄρρένων. «Ἡ ἐγκληματικότης τῶν θηλέων ἀνηλίκων εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ της κατὰ πολὺ μικροτέρα ἐκείνης τῶν ἄρρένων. Εἰς τοὺς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων προσαγομένους ἀνηλίκους ἀντιστοιχεῖ γενικῶς μία θῆλυς ἐπὶ πέντε ἄρρένων.» G. H e u y e r, *La délinquance juvénile*, P.U.F., Paris, 1969, σελ. 213. Ἐν Ἑλλάδι ἡ σχέση αὐτὴ εἶναι 1 θῆλυς πρὸς 18 περίπου ἄρρενας. Ὡς παρατηρεῖται, «ἐνὰ ἀπὸ τὰ ἅλута μυστήρια τῆς ἐγκληματολογίας εἶναι τὸ σημαντικῶς γαμψότερον ποσοστὸν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν κορασίδων και γυναικῶν ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνο τῶν ἀνδρῶν.» H. J o n e s, ἔνθ. ἄνωτ., σελ. 21. Ὁ λόγος θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ κυρίως εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐγκληματικότης τῶν θηλέων εἶναι ἐν πολλοῖς ἄδηλος και συγκαλυμένη. Βλ. O. P o l l a k, *The Criminality of Women*, Univ. of Pennsylvania Press, Philadelphia, 1950, ὕθως Κεφάλαιον I, *The Masked Character of Female Crime*.

10. «Τεῖνει κανεὶς νὰ πῆ — με κάποιαν τάσιν ὑπερβολῆς — ὅτι τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς Ἐγκληματολογικῆς Στατιστικῆς (ἢ στατιστικῆς τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων), πόρρω ἀπέχον ἀπὸ τοῦ νὰ συνιστᾷ μιαν ἀσφαλῆ πηγὴν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως και τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, δύνανται νὰ θεωρηθῆ μόνον ὡς μέσον παρατηρήσεως τῆς στάσεως τοῦ κοινοῦ και τῆς ἀστυνομίας ἐναντι τῶν διαφόρων δυνατοτήτων ἀντιμετωπίσεως τῶν νεαρῶν παραβατῶν τοῦ Νόμου. Ἐν ἄλλοις λόγοις, ἡ στατιστικὴ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων δὲν δύνανται παρά νὰ δείξῃ τὴν ποιήλουσαν προθυμίαν τοῦ κοινοῦ και τῆς ἀστυνομίας νὰ παραπέμψῃ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἐγκληματικῶν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων.» H. M a n n h e i m, ἔνθ. ἄνωτ. σελ. 80.

ἐφήβων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀηηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ ποινικῶς κολασίμους πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962. Ἐξ αὐτῶν αἱ 1521 ἀφεῶρον ἐφήβους γεννηθέντας ἐντὸς τῆς Περιφέρειᾶς Πρωτευούσης (ἐντοπίους), αἱ 695 ἐφήβους γεννηθέντας ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν (ἐσωτερικοὶ μετανάσται), 91 ἀγνώστου τόπου γεννήσεως καὶ 22 γεννηθέντας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ ἐσωτερικοὶ μετανάσται ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 46% τῶν ἐντοπίων καὶ 30% τοῦ συνόλου τῶν παραπομπῶν ¹¹.

Κατὰ πληροφορίας παρασχεθείσας ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Υ.Ε, ὁ ἄρρην πληθυσμὸς ἡλικίας 13-17 ἐτῶν τῆς Περιφέρειᾶς Πρωτευούσης ἀνήρχετο κατὰ τὴν ἀπογραφὴν 1961 εἰς 78.852 ¹². Στοιχεῖα περὶ τῆς κατ' ἔτος ἡλικίας κατανομῆς τοῦ πληθυσμοῦ τούτου μεταξύ ἐντοπίων καὶ μεταναστῶν δὲν ὑπάρχουν. Εἴμεθα ὡς ἐκ τούτου ὑποχρεωμένοι νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰ κατὰ πενταετεῖς ομάδας ἡλικιῶν δεδομένα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους ἐκείνου. Αἱ δύο πενταετεῖς ομάδες ἡλικιῶν 10-14 καὶ 15-19 ἐτῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐμπίπτουν οἱ ἐφηβοὶ ἡλικίας 13-17 ἐτῶν, περιελάμβανον 135.500 ἄρρενας. Ἐξ αὐτῶν οἱ 27.700 εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης μεταξύ 1955 καὶ 1961 ¹³. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρὸ τοῦ 1955 ἐγκατασταθέντων δὲν εἶναι γνωστός. Κατὰ τῖνα ὁμως ἐκτίμησιν τῆς Ε.Σ.Υ.Ε., ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ 1960 ἐγκατεστημένων εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης ἀρρένων μεταναστῶν ἡλικίας 10-19 ἐτῶν ὑπελογίζετο εἰς 38.000 ¹⁴. Οἱ μετανάσται ἀντιπροσωπεύουν οὕτω ποσοστὸν 39% τῶν ἐντοπίων καὶ 28% τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἀνωτέρω ἡλικιῶν.

Αἱ παραπομπαὶ ἀρρένων ἐφήβων ἀναλογοῦν πρὸς τὸ 1,72% τῶν ἀρρένων ἡλικίας 10-19 ἐτῶν. Ἀναλογιζόμενα πρὸς τοὺς ἐντοπίους καὶ τοὺς μετανάστας ἄρρενας τῶν αὐτῶν ομάδων ἡλικιῶν, αἱ παραπομπαὶ ἐντοπίων ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 1,56%, τῶν δὲ μεταναστῶν 1,75%.

Αἱ συγκρίσεις αὐταὶ δὲν εἶναι ἀπολύτως ὀρθαί, ἐφ' ὅσον αἱ δύο ομάδες (τῶν παραπεμπομένων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ) ἔχουν διάφορον ἔκτασιν ἡλικιῶν. Παρέχουν, παρὰ ταῦτα, μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐνδειξιν.

Αἱ 2329 παραπομπαὶ ἀφοροῦν 1927 ἐφήβους προσαχθέντας ἅπαξ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀηηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ τέλεσιν ἀδίκου πράξεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1960-1962 καὶ 297 ὑποτρόπους. Ἐκ τῶν 1927 προσαχθέντων ἅπαξ οἱ 514 ἀπηλλάγησαν, διὰ 39 διετάχθη ἢ ὀριστικῆ παῦσις τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ 1374 ὑπεβλήθησαν εἰς ἀναμορ-

11. Βλ. Πίνακα 5.

12. Βλ. Πίνακα 2.

13. Βλ. Πίνακα 3.

14. Βλ. Πίνακα 3.

φωτικά μέτρα. Ἐκ τῶν ἀπαξ προσαχθέντων οἱ 1282 ἦσαν ἐντόπιοι, οἱ δὲ 645 μετανάσται ¹⁵. Οἱ μετανάσται ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 50% τῶν ἐντοπίων καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸ 33,4% τοῦ συνόλου τῶν ἀπαξ προσαχθέντων ἀρρένων ἐφήβων. Οἱ ἀπαξ προσαχθέντες ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 1,49% τῶν ἀρρένων 10-19 ἐτῶν, οἱ ἐντόπιοι 1,32% καὶ οἱ μετανάσται 1,70% τῶν ἀντιστοίχων κατηγοριῶν τῆς αὐτῆς ομάδος ἡλικιῶν. Ἐκ τῶν 297 ὑποτρόπων οἱ 191 ἦσαν ἐντόπιοι, οἱ 103 μετανάσται καὶ οἱ 3 ἀγνώστου τόπου γεννήσεως ¹⁶. Οἱ μετανάσται ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 34,68% τοῦ συνόλου καὶ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 53,92% τῶν ἐντοπίων. Ἀναλογιζόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀρρένου πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν οἱ ὑπότροποι ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 0,22%, ἐπὶ δὲ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν μεταναστῶν τῶν αὐτῶν ἡλικιῶν, οἱ ἐντόπιοι ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 0,24%, οἱ δὲ μετανάσται 0,27%. Οἱ ὑπότροποι ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 15,4% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων, οἱ μετανάσται ὑπότροποι πρὸς τὸ 15,9% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων μεταναστῶν καὶ οἱ ἐντόπιοι ὑπότροποι πρὸς τὸ 15,1% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων ἐντοπίων.

Ἀνακεφαλαιοῦντες, ἡ προκύπτουσα εἰκὼν ἐμφανίζεται ὡς ἀκολούθως :

Μετανάσται 10-19 ἐτῶν

% πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν	28
% ἐντοπίων 10-19 ἐτῶν	39

Παραπομπαὶ ἐφήβων 13-17 ἐτῶν

ἐφηβοὶ % πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν	1,72
μετανάσται % μεταναστῶν 10-19 ἐτῶν	1,75
ἐντόπιοι % ἐντοπίων 10-19 ἐτῶν	1,56
μετανάσται % παραπομπῶν	30
παραπομπαὶ μεταναστῶν ἐπὶ 100 παραπομπῶν ἐντοπίων	46

Ἐφηβοὶ 13-17 ἐτῶν προσαχθέντες ἀπαξ

ἐφηβοὶ % πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν	1,49
μετανάσται % μεταναστῶν 10-19 ἐτῶν	1,70
ἐντόπιοι % ἐντοπίων 10-19 ἐτῶν	1,32
μετανάσται % ἀπαξ προσαχθέντων	33,4
ἀπαξ προσαχθέντες μετανάσται ἐπὶ 100 ἀπαξ προσαχθέντων ἐντοπίων	50

15. Βλ. Πίνακα 6.

16. Βλ. Πίνακα 6.

Υπότροποι 13-17 ἐτῶν

υπότροποι % πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν	0,22
μετανάσται υπότροποι % μεταναστῶν 10-19 ἐτῶν	0,27
ἐντόπιοι υπότροποι % ἐντοπίων 10-19 ἐτῶν	0,24
μετανάσται % υποτρόπων	34,68
μετανάσται υπότροποι ἐπὶ 100 ἐντοπίων υποτρόπων	53,92
υπότροποι % ἄπαξ προσαχθέντων	15,4
μετανάσται υπότροποι % μεταναστῶν ἄπαξ προσαχθέντων	15,1
ἐντόπιοι υπότροποι % ἐντοπίων ἄπαξ προσαχθέντων	15,9

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα :

1. Ἡ συμμετοχὴ τῶν μεταναστῶν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀρρένων ἐφήβων εἶναι ἐλαφρῶς μεγαλύτερα τῆς συμμετοχῆς τῶν μεταναστῶν εἰς τὸν ἡλικίας 10-19 ἐτῶν ἄρρενα πληθυσμὸν τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης. Ἐνῶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν οἱ μετανάσται ἀποτελοῦν ὀλιγώτερον τοῦ τρίτου τοῦ πληθυσμοῦ, εἰς τὸ σύνολον τῶν προσαγωγῶν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄπαξ προσαγομένων ἀποτελοῦν τὸ τρίτον, ἐπὶ δὲ τῶν υποτρόπων πλέον τοῦ τρίτου.

2. Ἡ ἀναλογία ἐντοπίων-μεταναστῶν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀρρένων ἐφήβων εἶναι μεγαλύτερα τῆς ἀντιστοίχου ἀναλογίας εἰς τὸν συνολικὸν ἄρρενα πληθυσμὸν 10-19 ἐτῶν τῆς Πρωτευούσης. Εἰς τὸν συνολικὸν πληθυσμὸν τῆς ἀνωτέρω ὁμάδος ἡλικιῶν ἀντιστοιχοῦν 39 μετανάσται ἐπὶ 100 ἐντοπίων, ἀλλὰ 46 εἰς τὸ σύνολον τῶν παραπομπῶν, 50 εἰς τοὺς προσαγομένους, 54 εἰς τοὺς υποτρόπους.

3. Τὰ ποσοστὰ τῶν προσαγωγῶν ἀρρένων ἐφήβων μεταναστῶν, τῶν ἄπαξ προσαγομένων καὶ τῶν υποτρόπων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀρρένων μεταναστῶν ἡλικίας 10-19 ἐτῶν εἶναι ὑψηλότερα τῶν ἀντιστοίχων ποσοστῶν τόσον τοῦ συνόλου τῶν ἐφήβων ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐντοπίων ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ ἐντοπίων τῆς αὐτῆς ὁμάδος ἡλικιῶν.

4. Ἡ ἀναλογία μεταναστῶν υποτρόπων πρὸς τοὺς ἄπαξ προσαγομένους μετανάστας εἶναι ὑψηλότερα τῶν ἀντιστοίχων ἀναλογιῶν τόσον τοῦ συνόλου τῶν υποτρόπων πρὸς τοὺς ἄπαξ προσαχθέντας, ὅσον καὶ τῶν ἐντοπίων υποτρόπων πρὸς τοὺς ἄπαξ προσαχθέντας ἐντοπίους.

III. Ἡ κατανομὴ τῶν μεταναστῶν κατὰ τρόπον προελεύσεως καὶ κατὰ τρόπον κατοικίας.

Ἡ κατὰ μέγεθος οἰκισμοῦ καὶ κατὰ γεωγραφικὸν διαμέρισμα προελεύσεως κατανομὴ τῶν ἀρρένων ἐφήβων μεταναστῶν ἀκολουθεῖ εἰς γενικὰς γραμ-

μάς την αντίστοιχον κατανομήν του συνόλου τῶν κατὰ τὴν περίοδον 1956-1961 μεταναστευσάντων πρὸς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης ¹⁷.

Ὡξυμένη κάπως ἐμφανίζεται ἡ συμμετοχὴ τῶν προερχομένων ἐξ ἀστικῶν περιοχῶν (40% ἔναντι 36% τοῦ συνόλου τῶν μεταναστῶν) καὶ μειωμένη ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐξ ἡμιαστικῶν περιοχῶν προερχομένων (17% ἔναντι 21% διὰ τὸ σύνολον τῶν μεταναστευσάντων). Οἱ ἐξ ἀγροτικῶν περιοχῶν προερχόμενοι ἀντιπροσωπεύουν ἴσον σχεδὸν ποσοστὸν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὁμάδας (43% ἔναντι 42% τοῦ συνόλου). Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα προελεύσεως, παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἐξ Ἑπείρου ἐφηβοὶ ἀντιπροσωπεύουν μεταξὺ τῶν προσαχθέντων ποσοστὸν ὑπερδιπλάσιον (10%) ἔναντι τοῦ συνόλου τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ διαμερίσματος μεταναστῶν πρὸς τὰς Ἀθήνας (3,8%), ἐλαφρὰν δὲ ὑπεροχὴν παρουσιάζουν καὶ οἱ ἐκ τῆς λοιπῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας προερχόμενοι (18% ἔναντι 13,6%). Ἀντιθέτως, μειωμένη ἐμφανίζεται ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐκ τῶν Νήσων Αἰγαίου προερχομένων (13% ἔναντι 20,3%), οὐδεὶς δὲ ἐφηβος προερχόμενος ἐκ Θράκης προσάγεται, ἐνῶ οἱ ἐκ τῆς Θράκης μετανάσται ἀντιπροσωπεύουν τὸ 1,3% τῶν εἰς Ἀθήνας ἐγκατασταθέντων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1955 καὶ 1961. Οἱ ἐκ τῶν διαμερισμάτων τῆς Πελοποννήσου, τῶν Ἰονίων Νήσων, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Κρήτης προερχόμενοι δὲν ἐμφανίζονται οὐσιωδῶς διάφορον κατανομήν ἀπὸ τὴν τοῦ συνόλου τῶν μεταναστῶν.

Ἡ μελέτη τῆς κατανομῆς τῶν προσαγωγῶν ἐντοπιῶν καὶ μεταναστῶν ἀρρένων ἐφήβων κατὰ Δῆμον καὶ Κοινότητα κατοικίας ¹⁸, δὲν παρουσιάζει ἐμφανεῖς συσχετίσεις μεταξὺ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἡ μελέτη αὐτὴ μόνον κατ' ἔμμεσον τρόπον δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ. Ἐλλείπει δεδομένων περὶ τῆς κατὰ φύλον καὶ καθ' ἡλικίαν κατανομῆς τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης ¹⁹, δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἀμεσος σύγκρισις τῆς κατανομῆς καὶ

17. Βλ. Πίνακα 4.

18. Βλ. Πίνακα 5.

19. «Τὸ 1960, τὰ 56% τῶν κατοίκων τοῦ συγκροτήματος δὲν ἔχουν γεννηθῆ στὴν Ἀθήνα. Θὰ ἦταν ἐνδιαφέρον νὰ ἐξακριβώσῃ κανεὶς πῶς κατανέμεται μέσα στὸν ἀστικὸ χῶρον ἕνα τέτοιο κύμα ἀφίξεων. (...) Δυστυχῶς, ἡ μορφή πού ἔδωσε ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία στὴν λεπτομερῆ ἐκδοσὴ τῶν ἀποτελεσμάτων δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ βγάλουμε ὅλες τίς ἐπιθυμητὲς πληροφορίες ἀπ' αὐτὰ τὰ στοιχεῖα: ἀπὸ τὰ 218.000 ἄτομα πού μετανάστευσαν στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸ 1955 ὡς τὸ 1961, δὲν κατέχομε τὴν κατὰ κοινότητα κατανομὴν παρὰ μόνον γιὰ 130.000 «οἰκονομικῶς ἐνεργὰ» ἄτομα ἄνω τῶν 10 ἐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἀριθμὸς ἀκόμη περιλαμβάνει τόσο τοὺς προσφάτους μετανάστες, ὅσο καὶ τοὺς Ἀθηναίους πού ἀλλοίωσαν κοινότητα ἀπὸ τὸ 1955.» G. B u r g e l, «Δομικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν» εἰς Κ ο ι ν ω ν ι ο λ ο γ ι κ ῆ Σ κ ἔ ψ η, τομ. I, τεύχ. 2, (Νοεμ. 1966), σελ. 203 καὶ 205.

τῆς ἀναλογίας ἐντοπίων πρὸς μετανάστας τοῦ ἄρρενος πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν καὶ τῶν προσαχθέντων ἐφήβων. Ἀνάγκη, ἐπομένως, αἱ συσχετίσεις νὰ γίνουσι ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλων γενικωτέρων δεικτῶν.

Ἡ σύγκρισις τῆς κατὰ Δῆμον καὶ Κοινότητα συχνότητος παραπομπῶν μεταναστῶν καὶ τῆς ἀναλογίας μεταναστῶν πρὸς 100 ἐντοπίους μὲ τὴν ἑκατοστιαίαν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ μεταξύ τῶν ἀπογραφῶν 1951 καὶ 1961 εἰς οὐδὲν ἀσφαλές συμπέρασμα ὀδηγεῖ. Ἡ μελέτη τῶν δέκα Δήμων καὶ Κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουσιν αὐξήσιν ἄνω τοῦ 200%, καὶ ἐπομένως ἀπορροφῶν κατὰ τεκμήριον σημαντικὸν ποσοστὸν τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως²⁰, οὐδεμίαν κανονικότητα ἐμφανίζει ἐν σχέσει πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ.

Δῆμος ἢ Κοινότης	Αὐξήσις % 1951-1961	Π ρ ο σ α γ ω γ α ἰ			
		Σύνολον	Ἐντοπ.	Μετ. ἐσωτ.	Μετ. ἐπὶ 100 ἐντοπίων
Κ. Ἀργυρουπόλεως	846	4	1	3	300
Δ. Ν. Λιοσίων	667	39	16	23	143
Κ. Πετρούπολεως	429	5	3	2	66
Δ. Χολαργοῦ	391	25	18	7	39
Δ. Ἀγ. Δημητρίου	362	25	14	11	78
Κ. Καματεροῦ	322	7	3	4	133
Δ. Ἀγ. Βαρβάρας	294	16	8	8	100
Δ. Ἡλιουπόλεως	243	32	18	13	72
Δ. Χαϊδαρίου	212	26	18	8	44
Δ. Περάματος	200	28	19	9	47

Ἀντιθέτως, ἡ μελέτη τῶν δέκα πολυπληθεστέρων Δήμων ἐμφανίζει μίαν γενικὴν τάσιν (μὲ τινὰς ἐξαιρέσεις) μειώσεως τῆς συχνότητος προσαγωγῶν ὅσον μειοῦται τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τοῦ Δήμου εἰς τὸν συνολικὸν πληθυσμὸν τῆς Πρωτευούσης. Ἡ ἀναλογία ὁμως μεταναστῶν πρὸς ἐντοπίους δὲν παρουσιάζει καὶ ἐν προκειμένῳ κανονικότητά τινα.

20. Πρβλ. ὁμως τὴν παρατήρησιν ἐν τέλει τῆς σημ. 19.

Δῆμος ἢ Κοινότης	% Πληθ. Περ. Πρωτ.	Προσαγωγὰι			
		Σύνολον	Ἔντοπ.	Μετ. ἔσωτ.	Μετ. ἐπὶ 100 ἔντοπίων
Δ. Ἀθηναίων	33,68	619	383	229	59
Δ. Πειραιῶς	9,93	207	154	52	33
Δ. Νικαίας	4,49	139	121	17	14
Δ. Περιστερίου	4,28	143	95	46	48
Δ. Κερατσινίου	3,33	81	59	21	35
Δ. Αἰγάλεω	3,12	67	40	27	67
Δ. Καλλιθέας	2,95	63	51	12	23
Δ. Ν. Ἰωνίας	2,60	69	57	12	21
Δ. Βύρωνος	2,11	36	28	8	28
Δ. Ν. Σμύρνης	1,77	32	24	4	12

Δύο ἐνδιαφέροντα εὐρήματα ἐκ τῆς συσχέτισεως τῆς ἐργληματικότητος πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν διοικητικῶν μονάδων τῆς Πρωτεύουσας εἶναι τὰ ἀκόλουθα. Πρῶτον, οὐδεμία Κοινότης (πληθυσμὸς κάτω τῶν 10.000 κατοίκων) ἐμφανίζει ἄνω τῶν 8 ἐν συνόλῳ προσαγωγῶν ἔντοπιων καὶ μεταναστῶν. Δεύτερον, τὸ ἥμισυ περίπου (47,5 %) τῶν προσαγωγῶν ἀφορᾷ κατοίκους τεσσάρων Δήμων (Ἀθηναίων, Πειραιῶς, Νικαίας καὶ Περιστερίου) οἱ ὅποιοι συγκεντρώνουν τὸ ἥμισυ καὶ πλέον (52,6 %) τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν. Αἱ προσαγωγὰι ἔντοπιων καὶ μεταναστῶν ἐκ τῶν Δήμων αὐτῶν ἀντιπροσωπεύουν ἴσον ποσοστὸν τοῦ συνόλου τῶν προσαγωγῶν ἐκάστης κατηγορίας (49,5 %), ἡ δὲ ἀναλογία μεταναστῶν πρὸς 100 ἔντοπίους εἶναι ἡ αὐτή, ὅσα καὶ εἰς τὸ σύνολον τῶν προσαγωγῶν (45,7 %). Ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων Δήμων, μόνον ὁ τοῦ Περιστερίου παρουσιάζει σημαντικὴν πληθυσμιακὴν αὐξήσιν (122 %), ἐνῶ ὁ τοῦ Πειραιῶς ἐμφανίζει μείωσιν (-1,1 %). Τὰ ποσοστὰ αὐξήσεως τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Νικαίας εἶναι 13 % καὶ 15 % ἀντιστοίχως. Τὴν ὑψηλοτέραν ἀναλογίαν μεταναστῶν πρὸς ἔντοπίους ἐμφανίζει ὁ Δῆμος Ἀθηναίων (59), τὴν μικροτέραν δὲ ὁ Δῆμος Νικαίας (14).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διερευνήσεων καθίσταται ἐμφανὲς ὅτι ἡ σχέση τῆς ἐργληματικότητος πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν μετανάστευσιν δὲν δύναται νὰ διακριθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν κατὰ Δῆμον καὶ Κοινότητα δεδομένων. Ἡ μεγάλη συγκέντρωσις ἔντοπιων καὶ μεταναστῶν ἐφήβων εἰς δύο ομάδας κεντρικῶν καὶ ὁμίρων Δήμων (Ἀθηνῶν-Περιστερίου καὶ Πειραιῶς-Νικαίας) ἐμφανίζει μὲν μίαν ἀπόκλισιν πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ τριγώνου τῆς Περιφερείας Πρωτεύουσας, πρὸς τὴν ὁποίαν φαίνεται συγκεντρούμενον ση-

μαντικόν ποσοστὸν τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως ²¹, δὲν φαίνεται ὁμοῦς συνδεομένη τόσον στενῶς μὲ τὴν διαδικασίαν αὐτήν, ὅσον ἴσως μὲ τὸ εὐρύτερον κοινωνικο-οἰκονομικὸν περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζεῖ καὶ ἀναπτύσσεται ὁ ἔφηβος καὶ μὲ τὰς εὐκαιρίας πρὸς τέλεσιν ἀδίκων πράξεων, τὰς ὁποίας προσφέρει τὸ περιβάλλον αὐτό.

IV. Μετανάστευσις, ἀπασχόλησις καὶ ἐγκληματικὸτης.

Τὸ 90% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 91% τῶν ὑποτρόπων ἐφήβων κατανέμεται μεταξὺ τεσσάρων βασικῶν ἐπαγγελματικῶν κατηγοριῶν. Ἡ σημαντικωτέρα τούτων εἶναι ἡ τῶν ἐργατῶν-τεχνιτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ 34% τόσον τῶν ἀπαξ προσαχθέντων, ὅσον καὶ τῶν ὑποτρόπων. Δευτέρα εἶναι ἡ τῶν μαθητῶν-σπουδαστῶν, περιλαμβάνουσα τὸ 32% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 27% τῶν ὑποτρόπων. Διὰ τοὺς ἀπαξ προσαχθέντας τρίτη κατηγορία εἶναι ἡ τῶν ὑπαλλήλων (13%) καὶ τετάρτη ἡ τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος (11%). Εἰς τοὺς ὑποτρόπους ἡ σειρά ἐμφανίζεται ἀντίστροφος: ἄνευ ἐπαγγέλματος (21%), ὑπάλληλοι (9%) ²².

Οἱ ἐντόπιοι ἐμφανίζουν ἠῤῥξημένην συμμετοχὴν μεταξὺ τῶν μαθητῶν-σπουδαστῶν. Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἀντιστοιχοῦν 27 μόνον μετανάσται ἐπὶ 100 ἀπαξ προσαχθέντων ἐντοπίων, 47 δὲ μετανάσται ἐπὶ 100 ἐντοπίων ὑποτρόπων. Αἱ προσαγωγαὶ μαθητῶν ἀντιπροσωπεύουν τὸ 38% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 29% τῶν ὑποτρόπων ἐντοπίων, ἀλλὰ τὸ 20% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 25% τῶν ὑποτρόπων μετاناστῶν. Οἱ ὑπότροποι μαθηταὶ παρουσιάζουν ἠῤῥξημένην συμμετοχὴν εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μεταναστῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐντοπίους.

Οἱ μετανάσται ὑπερτεροῦν ἐλαφρῶς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐργατῶν-τεχνιτῶν. Ἀναλογοῦν 54 μετανάσται ἐπὶ 100 ἀπαξ προσαχθέντων καὶ 57 ἐπὶ 100 ὑποτρόπων ἐντοπίων. Αἱ προσαγωγαὶ μεταναστῶν ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 35% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων, ἐναντι 33% τῶν ἐντοπίων, 35% δὲ τῶν μεταναστῶν ὑποτρόπων ἐναντι 34% τῶν ἐντοπίων.

Ἐντονος εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀπαξ προσαχθέντων μεταναστῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἀναλογοῦν 68 μετανάσται ἐπὶ 100 ἐντοπίων, εἰς τὴν δευτέραν 80. Ἐκ τῶν προσαχθέντων μεταναστῶν ἦσαν ὑπάλληλοι 16%, ἐναντι 12% τῶν ἐντοπίων. Ἀντιθέτως, τὸ ποσοστὸν τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος μεταναστῶν ἦτο 15%, ἐνῶ ἐκ τῶν προσαχθέντων ἐντοπίων ἀνῆκον εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν

21. Πρβλ. G. Burgel, ἐνθ' ἄνωτ.

22. Πρβλ. Πίνακα 6.

μόνον 9%. 'Η εκατοστιαία αναλογία τῶν ἐντοπίων καὶ μεταναστῶν ὑποτρόπων ὑπαλλήλων εἶναι ἡ αὐτὴ (9%). Ἐκ τῶν ἐντοπίων ὑποτρόπων ἦσαν ἄνευ ἐπαγγέλματος 23%, ἐνῶ ἐκ τῶν μεταναστῶν 20%.

Οἱ μὴ ἐργαζόμενοι (μαθηταὶ καὶ ἄνευ ἐπαγγέλματος) ἀντιπροσωπεύουν τὸ 42% τῶν ἄπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 49% τῶν ὑποτρόπων. Αἱ ἀναλογίαι αὐταὶ ὅμως εἶναι ἐντονώτεραι εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐντοπίων (47% ἔναντι 35% τῶν μεταναστῶν εἰς τοὺς ἄπαξ προσαχθέντας, 52% ἔναντι 45% τῶν μεταναστῶν εἰς τοὺς ὑποτρόπους).

'Η ἠϋξημένη συμμετοχὴ τῶν ἐντοπίων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μαθητῶν-σπουδαστῶν καὶ τῶν μεταναστῶν μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶς ἐνεργῶν θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῆ ἔν πολλοῖς ὡς ἀναμενομένη. Τοῦτο δὲ διὰ πλείονας λόγους. Τὰ τρία τέταρτα (74,5%) τῶν παραπομπῶν ἀφοροῦν ἄτομα 15-17 ἐτῶν²³. Εἰς τὴν ὁμάδα ἡλικιῶν 15-19 ἐτῶν οἱ μετανάσται εἶναι διπλάσιοι περίπου τῶν εἰς τὴν ὁμάδα 10-14 ἐτῶν²⁴. Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ὁμάδων ἡλικιῶν παρατηροῦνται σημαντικαὶ διαφοραὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπασχόλησιν. Οἱ οἰκονομικῶς μὴ ἐνεργοὶ ἄρρενες 10-14 ἐτῶν ἀνῆρχοντο, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν 1961, εἰς 55.800 ἔναντι 29.900 ἡλικίας 15-19 ἐτῶν, οἱ μαθηταὶ 10-14 ἐτῶν ἦσαν 53.000 ἔναντι 28.600 ἡλικίας 15-19 ἐτῶν, οἱ δὲ συντηρούμενοι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τῶν 10-14 ἐτῶν 49.000 ἔναντι 26.100 ἡλικίας 15-19 ἐτῶν²⁵. Ἐξ ἄλλου 83% τῶν ἡλικίας μέχρι 25 ἐτῶν μετηνάστευσαν λόγω ἐλλείψεως ἀπασχολήσεως εἰς τὸν τόπον προελεύσεως τῶν²⁶. Εἶναι, ὡς ἐκ τούτου, φυσικὸν νὰ ἀναμένεται ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι ἐφηβοὶ εἶναι περισσότεροι μεταξὺ τῶν μεταναστῶν, παρ' ὅτι μεταξὺ τῶν ἐντοπίων, καὶ ὅτι ἡ σχέσις αὐτὴ θὰ ἐμφανίζεται καὶ μεταξὺ τῶν προσαγομένων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀγγλικῶν²⁷. Ἐξ ἄλλου, ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μεταναστῶν τὸ ποσοστὸν τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος (15% τῶν ἄπαξ προσαχθέντων, 20%

23. Αἱ καθ' ἡλικίαν τελέσεως τῆς πράξεως προσαγωγῆ ἐμφανίζονται ὡς ἀκολουθῶς : 13 ἐτῶν 199, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 142 ἢ 71%.

14 ἐτῶν 385, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 281 ἢ 73%.

15 ἐτῶν 590, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 391 ἢ 66%.

16 ἐτῶν 742, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 470 ἢ 63%.

17 ἐτῶν 377, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 237 ἢ 63%.

24. Βλ. Πίνακα 3.

25. Βλ. Ε.Σ.Υ.Ε. Ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς πληθυσμοῦ - κατοικιῶν τῆς 19 Μαρτίου 1961 — Δειγματοληπτικὴ ἐπεξεργασία, τεύχος III—Ἀπασχόλησις, Ἀθῆναι, 1962.

26. Ε.Σ.Υ.Ε. Ἐκθεσις δοκιμαστικῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν κινήτρων καὶ τῶν συνθηκῶν μεταναστεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀγροτικῶν Περιοχῶν, Ἀθῆναι, 1962, σελ. 21.

27. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ θὰ πρέπει βεβαίως νὰ ἐλεγχθῆ ἐμπειρικῶς. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι δυνατόν, ἐλλεῖψει λεπτομερῶν στοιχείων.

των ύποτρόπων) δύναται νά θεωρηθῆ ἔν τινι μέτρῳ δικαιολογημένον²⁸, τοῦτο δὲν δύναται νά ὑποστηριχθῆ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐντοπίων.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι τμήματι γενόμεναι διαπιστώσεις ὀδηγοῦν εἰς τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα.

1. Τὸ ὑψηλὸν ποσοστὸν τῶν μαθητῶν - σπουδαστῶν, ἰδίως μεταξὺ τῶν ἐντοπίων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὰ 2/3 περίπου τῶν προσαγομένων ἐφήβων, δὲν ἐπιτρέπει νά θεωρήσωμεν τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν τοῦ ἀνηλίκου ὡς παράγοντα μεμονομένως ἐπενεργοῦντα ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀρρένων ἐφήβων.

2. Καίτοι ἡ πλειονότης τῶν μεταναστῶν ἐφήβων ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκονομικῶς ἐνεργοὺς, ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις δὲν δύναται νά θεωρηθῆ ὡς ἐπιβαρυντικὸς παράγων, δεδομένου ὅτι κατὰ τὰς ὑφισταμένας ἐνδείξεις ἀνάλογος φαίνεται νά εἶναι ἡ μεταξὺ οἰκονομικῶς ἐνεργῶν καὶ μὴ ἐνεργῶν κατανομὴ εἰς τὸ σύνολον τῶν μεταναστῶν μεταξὺ τῶν ἡλικιῶν 13 καὶ 17 ἐτῶν.

3. Ἡ ὑψηλὴ συμμετοχὴ τῶν οἰκονομικῶς μὴ ἐνεργῶν (μαθητῶν καὶ ἄνευ ἐπαγγέλματος), ἰδίως μεταξὺ τῶν ἐντοπίων, ὀδηγεῖ εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἡ ἀναζήτησις τῶν διαμορφωτικῶν τῆς ἐγκληματικότητος παραγόντων θὰ πρέπει νά στραφῆ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς τελεῖ ὁ ἀνήλικος.

V. Σ υ μ π ε ρ ἄ σ μ α τ α

Οἱ ἐσωτερικοὶ μετανάσται ἀποτελοῦν τὸ τρίτον περίπου τῶν ἀρρένων ἐφήβων, οἱ ὅποιοι προσήχθησαν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δι' ἀδίκους πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962. Ἡ συμμετοχὴ τῶν μεταναστῶν εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἐγκληματικότητα ἐμφανίζεται ἠὺξήμενη ἔναντι τῆς συμμετοχῆς τούτων εἰς τὸν ἄρρενα πληθυσμὸν τῆς Πρωτευούσης ἡλικίας 10-19 ἐτῶν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1961. Ἡὺξήμενη ἐμφανίζεται καὶ ἡ ἑκατοστιαία ἀναλογία τῶν προσαχθέντων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν μεταναστῶν 10-19 ἐτῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον ἀναλογίαν τῶν ἐντοπίων. Ἡ κατὰ μέγεθος οἰκισμοῦ καὶ γεωγραφικὸν διαμέρισμα προελεύσεως κατανομὴ τῶν προσαχθέντων ἐφήβων μεταναστῶν δὲν

28. Ὡς ἐκ τοῦ παρεμβαίνοντος χρόνου μέχρις ἐξευρέσεως σταθερᾶς ἐργασίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ὑποτρόπων τὸ φαινόμενον δύναται νά θεωρηθῆ δικαιολογημένον, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ πλεῖστον ἐξ αὐτῶν ὑπετροπίασαν ἅπαξ μόνον (66%) καὶ ὅτι τὸ 51% τῶν δευτέρων καὶ τὸ 60% τῶν τρίτων ἀδίκων πράξεων τελοῦνται πρὸ τῆς παραλεύσεως ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ προηγουμένου ἀδικήματος, εἰς βραχὺ δηλαδὴ χρονικὸν διάστημα.

ἐμφανίζει σοβαρὰς διαφορὰς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον κατανομὴν τοῦ συνόλου τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν τῆς περιόδου 1955-1961.

Ἡ κατὰ Δῆμον καὶ Κοινότητα κατανομὴ τῶν μεταναστῶν ἐφήβων, βάσει τοῦ τόπου κατοικίας των, δὲν συμπίπτει μὲ τὰς κατὰ διοικητικὴν μονάδα παρατηρηθείσας πληθυσμιακὰς αὐξήσεις τῆς δεκαετίας 1951-1961. Οἱ μετανάσται ἔφηβοι δὲν ἐμφανίζουν συγκέντρωσιν εἰς τὰς ραγδαίως ἀναπτυχθείσας περιοχὰς τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν. Παρατηρεῖται, ἀντιθέτως, ἀξιόλογος συγκέντρωσις μεταναστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐντοπίων, εἰς δύο ομάδας ὁμόρων Δήμων τοῦ κέντρου: Ἀθηναίων-Περιστερίου καὶ Πειραιῶς-Νικαίας. Εἰς τοὺς τέσσαρας αὐτοὺς Δήμους κατοικεῖ τὸ ἡμισυ περίπου τῶν παραπεμφθέντων μεταναστῶν καὶ ἐντοπίων. Ἡ συχνότης παραπομπῶν, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ ἀναλογία μεταναστῶν πρὸς ἐντοπίους, παρακολουθεῖ εἰς γενικὰς γραμμὰς τὸ μέγεθος τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος κατοικίας.

Ἡ συσχέτισις τῆς μεταναστεύσεως πρὸς τὴν ἀπασχόλησιν τῶν ἐφήβων δὲν ἔδωσεν ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἀπασχόλησις τῶν ἐφήβων, ἰδίως δὲ τῶν μεταναστῶν, ἀποτελεῖ παράγοντα ἐπηρεάζοντα ἀμέσως τὴν ἐγκληματικότητα τούτων. Ἀντιθέτως, ὑπεγράμμισε τὴν ὑψηλὴν συμμετοχὴν τῶν οἰκονομικῶς μὴ ἐνεργῶν, ἰδίως εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐντοπίων.

Τὰ ἀνωτέρω συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ μετανάστευσις αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ὡς διαδικασία, δὲν δύναται νὰ ληφθῆ μεμονωμένως ὡς ἀνεξάρτητος παράγων ἐπενεργῶν ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀρρέων ἐφήβων. Περισσότερον σημαντικὸν φαίνεται τὸ ἄμεσον περιβάλλον καὶ αἱ συνθῆκαι ζωῆς τοῦ ἀνηλίκου, ὡς στοιχεῖον προσδιοριστικὸν τῆς στάσεως του καὶ τῶν εὐκαιριῶν τελέσεως ἀδίκων πράξεων. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς αἱ συνθῆκαι μεταναστεύσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐφήβου εἰς τὸν τόπον προορισμοῦ του (μόνος ἢ μετὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας του, συνοικήσις μετὰ συγγενῶν κ.τ.λ.) ἐνδέχεται νὰ ἀσκοῦν οὐσιώδη ἐπίδρασιν, ὅπως ἄλλωστε σημαντικὴν ἐπιρροὴν ἐνδέχεται νὰ ἀσκοῦν (προκειμένου περὶ τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν εἰς νεαρὰν ἡλικίαν μεταναστευσάντων μετὰ τῆς οἰκογενείας των) αἱ συνθῆκαι μεταναστεύσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν γονέων καὶ ἡ ἱκανοποιητικὴ ἐντάξις τούτων εἰς τὴν ἀστικὴν κοινότητα.

ΠΙΝΑΞ 1

Ἀστικός πληθυσμός τῆς Ἑλλάδος καὶ πληθυσμός τῆς Περιφέρειας
Πρωτεύουσας (ἀπογραφὰὶ 1940-1971)

Ἔτος ἀπογραφῆς	Ἀστικός πληθυσμός (% ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ)	Πληθυσμός Περ. Πρωτ. (% ἑλλην. πληθυσμοῦ)	Πληθυσμός Περ. Πρωτ. (% ἀστικοῦ πληθυσμοῦ)	Αὔξησις πληθυσμοῦ Περ. Πρ. % ἔναντι προηγ. ἀπογραφῆς
1940	33	15	45	19
1951	38	18	47	23
1961	43	22	51	34
1971	53	29	54	37

Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε.

ΠΙΝΑΞ 2

Ἐφηβικός ἄρρην πληθυσμός Περιφέρειας Πρωτεύουσας (ἀπογραφή 1961) καὶ προσαγωγὰ ἄρρένων ἐφήβων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀηλικῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (1960-1964) διὰ πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962, καθ' ἡλικίαν καὶ ἔτος τελέσεως τῆς ἀδίκου πράξεως.

Ἄρρην πληθυσμὸς καὶ μετανάσται	Ἡλικία					Ἀγν. Σύνολον
	13	14	15	16	17	
Πληθυσμὸς 1961	14.979	16.503	17.108	16.597	13.665	78.852
Προσαγωγὰ	199	385	590	742	377	2.329
Ἐξ' ὧν διὰ πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὸ						
1960	84	142	210	218	117	8 779
1961	63	130	214	303	140	8 858
1962	52	113	166	221	120	20 692

Πηγή : Διὰ τὰ πληθυσμιακὰ δεδομένα, Ε.Σ.Υ.Ε.

ΠΙΝΑΞ 3

Ἄρρενες μετανάσται ἡλικίας 10-19 ἐτῶν εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτεύουσας τὸ 1960.

Εἰς χιλιάδας

Ἄρρην πληθυσμὸς καὶ μετανάσται	10-14 ἐτῶν	15-19 ἐτῶν	Σύνολον
Πληθυσμὸς (1961)	65,6	69,9	135,5
Μετανάσται (1960)	15	23	38
Ἐγκατασταθέντες μετὰ τὸ 1951			
— ἡλικία κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐγκατάστασιν	16	20	36
— ἡλικία τὴν 3.4.1960	13	16	29
Ἐγκατασταθέντες μετὰ τὸ 1955	9,3	18,4	27,7

Πηγή : Ε. Σ. Υ. Ε. Ἡ μετανάστευσις πρὸς τὴν Περιφέρειαν Πρωτεύουσας, Ἀθῆναι, 1964 καὶ Ἀποτελέσματα ἀπογραφῆς πληθυσμοῦ - κατοικιῶν τῆς 19 Μαρτίου 1961 — Δειγματοληπτικὴ ἐπεξεργασία, τεύχος V — Ἐσωτερικὴ μετανάστευσις, Ἀθῆναι, 1963.

ΠΙΝΑΞ 4

Ἐκατοστιαία κατανομή κατὰ μέγεθος οἰκισμοῦ καὶ γεωγραφικὸν διαμέρισμα προελεύσεως τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν πρὸς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης (1956-1961) καὶ τῶν προσαχθέντων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀρρένων ἐφήβων διὰ πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962.

Μέγεθος οἰκισμοῦ καὶ γεωγραφικὸν διαμέρισμα προελεύσεως	% μεταναστῶν πρὸς Περιφέρειαν Πρωτευούσης	% προσαχθέν. ἐφήβ. μεταν. πρὸς Περιφ. Πρωτευούσης
Ἀγροτικοὶ οἰκισμοὶ	42	43
Ἡμιαστικοὶ οἰκισμοὶ	21	17
Ἀστικοὶ οἰκισμοὶ	36	40
Λοιπὴ Στερεὰ Ἑλλάς καὶ Εὐβοία	13,6	18
Πελοπόννησος	30,5	30
Ἰόνιοι Νῆσοι	5,9	5
Ἡπειρος	3,8	10
Θεσσαλία	5,7	7
Μακεδονία	6,8	7
Θράκη	1,3	—
Νῆσοι Αἰγαίου	20,3	13
Κρήτη	7,7	7

Πηγή: Διὰ τὰ στοιχεῖα περὶ μεταναστεύσεως, Ε.Σ.Υ.Ε. Ἡ μετανάστευσις πρὸς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης, Ἀθῆναι, 1964.

ΠΙΝΑΞ 5

Πληθυσμός Περιφέρειας Πρωτευούσης (άπογραφή 1961) και προσαγωγαι
 άρρένων εφήβων ένάπιον τών Δικαστηρίων 'Αηηλίκων 'Αθηνών και Πειραιώς
 (1960-1964) διά πράξεις τελεσθείσας κατά τά έτη 1960-1962, κατά Δήμον
 και Κοινότητα.

Δήμος ή Κοινότης	Πληθυσμός 1961	% Πληθ. Περιφ. Πρωτ.	Αύξησης % 1951-1961	Προσαγωγαι				
				Σύνολον	'Εντόπιοι	'Εσωτ. Μεταν.	'Εσωτ. Μεταν. %	'Εντόπιων
'Αγ. Βαρβάρας	13.726	0,74	294,3	16	8	8	100	
'Αγ. Παρασκευής	12.122	0,65	73,7	14	10	4	40	
'Αγ. 'Αναργύρων	18.448	1,00	119,2	21	11	10	99	
'Αγ. Δημητρίου	21.365	1,15	362,3	25	14	11	78	
'Αγ. 'Ι. Ρέντη	11.204	0,60	108,4	11	8	3	37	
'Αθηναίων	627.564	33,88	12,9	619	383	229	59	
Αιγάλεω	57.840	3,12	96,3	67	40	27	67	
'Αμαρουσίου	20.135	1,69	66,7	22	18	4	22	
'Αργυρουπόλεως	4.021	0,22	846,1	4	1	3	300	
Βριλησίων	2.352	0,13	92,0	1	1	-	-	
Βούλας	3.864	0,21	83,5	2	2	-	-	
Βουλιαγμένης	1.621	0,09	-3,2	2	-	2	-	
Βύρωνος	37.628	2,11	19,7	36	28	8	28	
Γαλατσίου	13.743	0,74	43,1	30	17	13	76	
Γλυφάδας	12.361	0,67	49,7	9	7	2	28	
Δάφνης	23.747	1,28	36,9	39	28	11	39	
Δραπετσώνος	14.103	0,76	-19,7	22	17	5	29	
'Ελληνικού	4.631	0,25	67,0	5	4	1	25	
'Εκάλης	1.057	0,06	29,4	2	2	-	-	
Ζωγράφου	27.185	1,47	67,7	21	17	4	23	
'Ηλιουπόλεως	27.638	1,49	243,2	32	18	13	72	
'Ηρακλείου	12.228	0,66	128,1	26	13	13	100	
Καισαριανής	23.733	1,28	7,4	50	39	11	28	
Καλαμακίου	8.383	0,45	186,1	6	4	2	50	
Καλλιθέας	54.720	2,95	16,4	63	51	12	23	
Καματερού	3.304	0,18	321,9	7	3	4	133	
Κερατσινίου	61.673	3,33	55,2	81	59	21	35	
Κηφισιάς	14.193	0,76	14,2	16	13	3	23	
Κορυδαλλού	30.859	1,67	104,0	41	28	12	42	
Λυκόβρυσσης	1.502	0,08	150,7	3	-	3	-	
Μελισσίων	3.348	0,18	32,6	6	5	1	20	
Μεταμορφώσεως	7.952	0,43	183,3	7	3	4	133	
Μοσχάτου	18.536	1,00	43,6	23	13	10	77	
Ν. 'Ερυθραίας	6.134	0,33	45,2	6	4	2	50	

ΠΙΝΑΞ 5 (συνέχεια)

N. Ίωνίας	48.149	2,60	42,3	69	57	12	21
N. Πεντέλης	1.181	0,06	45,6	3	3	-	-
N. Σμύρνης	32.856	1,77	48,8	32	24	4	12
N. Φιλαδελφείας	15.564	0,84	52,8	20	16	4	25
N. Χαλκηδόνος	6.695	0,36	91,0	6	4	2	50
N. Φαλήρου	5.771	0,31	-8,9	5	3	2	66
N. Ψυχικού	7.560	0,41	128,7	10	9	1	11
N. Λιοσίων	31.810	1,71	666,7	39	16	23	143
Νικαίας	83.266	4,49	15,4	139	121	17	14
Π. Φαλήρου	22.157	1,20	71,8	23	13	10	77
Πειραιώς	183.951	9,93	-1,1	207	154	52	33
Πεντέλης	1.794	0,10	39,2	1	1	-	-
Περάματος	14.694	0,79	199,9	28	19	9	47
Περιστερίου	79.335	4,28	122,0	143	95	46	48
Πετρουπόλεως	8.520	0,46	429,0	5	3	2	66
Πεύκης	3.763	0,20	62,0	8	7	1	14
Ταύρου	15.363	0,83	2,3	32	17	15	88
Ύμηττου	12.193	0,66	35,9	33	25	7	28
Φιλοθέης	3.088	0,17	100,8	3	3	-	-
Χαϊδαρίου	20.733	1,30	212,2	26	18	8	44
Χαλανδρίου	25.774	1,39	130,8	16	14	2	14
Χολαργού	13.637	0,74	391,4	25	18	7	39
Ψυχικού	7.209	0,39	94,5	6	4	-	-
"Αστεγοι και άγνώ- στου διαμονής				24	8	16	200
'Αγνώστου τόπου γεννήσεως				91			
Γεννηθέντες εις έξωτερικόν				22			
Σύνολον	1.852.709	100,00	34,4	2329	1521	695	45,7

ΠΙΝΑΞ 6

Άρρενες έφηβοι προσαχθέντες άπαξ και πλειστάκις (υπότροποι) ένώπιον τών Δικαστηρίων Άηηλίκων Άθηνών και Πειραιώς (1960-1964) διά πράξεις τελεσθείσας κατά τά έτη 1960-1962 κατ' έπάγγελμα και άναλόγως του τόπου γεννήσεως (έντόπιοι, μετανάστai).

Έπαγγελματική κατάσταση	Άπαξ προσαχθέντες			Υπότροποι		
	Έντόπ.	Μεταν.	Σύνολον	Έντόπ.	Μεταν.	Σύνολον
Μαθηταί — Σπουδασταί	484	132	616	55	26	81
Έργάταί — Τεχνίταί	421	228	649	65	37	102
Υπάλληλοι	150	103	253	18	10	28
Μεταφορεΐς — Ναυτικοί	20	14	34	—	—	—
Πλανόδιοι	36	13	49	4	7	11
Λοιπαί Έπηρεσΐαι	29	31	60	4	4	8
Γεωργοί — Κτηνοτρόφοι — Άλιεΐς	1	2	3	—	1	1
Άνευ έπαγγέλματος	118	95	213	44	21	65
Άγνωστου έπαγγέλματος	23	27	50	1	—	1
Σύνολον	1282	645	1927	191	106	297